

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 252/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. augusta 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. C., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru M. sp. zn. ČVS: ORP-908/ML-HE-2009 z 28. augusta 2009, uznesením Okresnej prokuratúry Humenné č. k. 1 Pn 350/09-9 z 23. novembra 2009, prípisom Krajskej prokuratúry v Prešove č. k. 1 Kn 252/09-8 z 11. februára 2010, prípisom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/1 Gn 323/10-4 z 31. marca 2010 a prípisom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/1 Gn 323/10-7 zo 7. mája 2010 a takto

rozhodol:

Sťažnosť M. C. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 2. júna 2010 doručené podanie M. C., M. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Žiadosť o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánov verejnej správy...*“. Ústavný súd podanie

sťažovateľa podľa obsahu vyhodnotil ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namieta porušenie svojich bližšie neoznačených základných práv uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru M. sp. zn. ČVS: ORP-908/ML-HE-2009 z 28. augusta 2009 (ďalej len „obvodné oddelenie“), uznesením Okresnej prokuratúry Humenné (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 1 Pn 350/09-9 z 23. novembra 2009, prípisom Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. k. 1 Kn 252/09-8 z 11. februára 2010, prípisom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV/1 Gn 323/10-4 z 31. marca 2010 a prípisom generálnej prokuratúry č. k. IV/1 Gn 323/10-7 zo 7. mája 2010.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podaním z 8. júla 2009 označeným ako *«Sťažnosť voči uzneseniu Valného zhromaždenia Pozemkového spoločenstva Urbariát a C. a spol. R. konaného dňa 16. 5. 2009 na Obecnom úrade R.»* adresovaným obvodnému oddeleniu namietal, že postupom výboru pozemkového spoločenstva došlo k spáchaniu *„podvodu na vlastníkoch spoločnej nehnuteľnosti, k porušeniu povinnosti pri správe cudzieho majetku a k poškodzovaniu veriteľa“*. Obvodné oddelenie uznesením sp. zn. ČVS: ORP-908/ML-HE-2009 z 28. augusta 2009 podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku vec podozrenia z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť starosta obce R., odmietlo na základe toho, že dospelo k záveru, že v danom prípade nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

V odôvodnení namietaného uznesenia obvodného oddelenia sa okrem iného uvádza:

„Po dôkladnom preskúmaní spisového materiálu bolo zistené, že obec R., ktorú ako štatutár zastupuje starosta obce vlastní na základe listu vlastníctva č. 215 v k. ú. obce R. okrem iných nehnuteľností aj lesné pozemky v celkovej výmere 595 560 m², ktoré užíva, obhospodaruje a za uvedené lesné pozemky platí daň z nehnuteľnosti Pozemkové spoločenstvo Urbariát C. a spol. R. a teda obec R. je podielnikom Pozemkového spoločenstva Urbariát C. a spol. R., čo potvrdzuje jednak vyjadrenie samotného starostu obce R. T. K. a predsedu Pozemkového spoločenstva Urbariátu C. a spol. R. B. Č., ako aj menný zoznam podielnikov spoločnosti, list vlastníctva č. 215 a potvrdenie o dani

z nehnuteľnosti na rok 2009 pre Pozemkové spoločenstvo Urbariát C. a spol. R., ktorým bola určená daň z nehnuteľnosti podľa znaleckého posudku č. 53/2006. Ďalej bolo zistené, že obec R. na základe pravidiel Pozemkového spoločenstva Urbariát C. a spol. R., že za každý začatý polhektár lesa je jeden hlas v spoločnosti takto disponuje na základe svojho vlastníctva ako podielnik 120 hlasmi v Pozemkovom spoločenstve Urbariátu C. a spol. R., pričom na valnom zhromaždení podielnikov spoločnosti dňa 16. 5. 2009 obec R. zastupoval ako podielnika v Pozemkovom spoločenstve Urbariát C. a spol. R. starosta obce R. T. K.“

Proti označenému uzneseniu obvodného oddelenia sťažovateľ 7. septembra 2009 podal sťažnosť, ktorú prokurátor okresnej prokuratúry zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku ako podanú oneskorene.

Dňa 9. decembra 2009 sa sťažovateľ podaním adresovaným krajskej prokuratúre domáhal preskúmania zákonnosti namietaného uznesenia obvodného oddelenia a namietaného uznesenia okresnej prokuratúry. Krajská prokuratúra podanie sťažovateľa preskúmavala ako podnet podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) a v prípise č. k. 1 Kn 252/09-8 z 11. februára 2010 uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s postupom obvodného oddelenia a v jeho uznesení nevidí žiadne pochybenia. K uzneseniu okresnej prokuratúry, ktorým bola sťažnosť sťažovateľa zamietnutá ako podaná oneskorene, prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že prokurátor okresnej prokuratúry týmto rozhodnutím pochybil, zároveň však uviedla, že „Uvedené pochybenie však nič nemení na vecne správnom rozhodnutí, že v danom prípade konanie starostu obce nevykazuje znaky skutkovej podstaty žiadneho trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, preto nebol dôvod postupovať inak, ako Vaše trestné oznámenie odmietnuť.“

Sťažovateľ sa následne podaním z 18. februára 2010 adresovaným krajskej prokuratúre domáhal, aby nadriadený prokurátor vec znovu prejednal ako opakovaný podnet. Krajská prokuratúra opakovaný podnet sťažovateľa postúpila generálnej prokuratúre, ktorá ho prípisom č. k. IV/1 Gn 323/10-4 z 31. marca 2010 odložila ako nedôvodný, pretože v postupe a rozhodnutiach obvodného oddelenia a podriadených

prokuratúr nezistila žiadne pochybenie. Prokurátor generálnej prokuratúry v označenom prípise okrem iného uviedol:

„Preskúmaním na vec sa vzťahujúcich spisov som zistil, že Váš opakovaný podnet nie je dôvodný v podstate z tých dôvodov, na ktoré poukázal poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ M. v uznesení z 28. 8. 2009, sp. zn. ORP-908/ML-HE-09, ktorým podľa § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku odmietol vec, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 odsek 2 Trestného poriadku. Závery uvedené v odôvodnení tohto uznesenia si osvojil prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné, ktorý uznesením z 23. 11. 2009, sp. zn. 1 Pn 350/09 podľa § 193 odsek 1 písmeno b) správne malo byť podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku zamietol Vašu sťažnosť, ako aj prokurátorka Krajskej prokuratúry Prešov, ktorá Vaše podanie z 9. 12. 2009 správne posúdila ako podnet podľa § 31 odsek 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, keďže proti uzneseniu okresného prokurátora sťažnosť nebola prípustná, a Váš podnet odložila ako nedôvodný, o čom ste bol upovedomený prípisom z 11. 2. 2010. Uvedené uznesenia i upovedomenie o vybavení podnetu Vám boli riadne doručené a opakovane Vás na ne odkazujem. Nad rámec týchto dôvodov uvádzam, že neboli zistené žiadne skutočnosti o vzniku majetkovej ujmy, ako zákonného znaku trestného činu, v súvislosti s hlasovaním a uznaním valného zhromaždenia podielnikov PS – Urbariátu C. a spol. R. dňa 16. 5. 2009.“

Ďalším podaním z 29. apríla 2010 sa sťažovateľ obrátil na generálnu prokuratúru, ktoré prokurátor generálnej prokuratúry v prípise č. k. IV/1 Gn 323/10-7 zo 7. mája 2010 vyhodnotil ako ďalší opakovaný podnet a zároveň konštatoval, že na jeho vybavenie nie je dôvod, keďže v porovnaní s predchádzajúcim podnetom neobsahuje nové skutočnosti (§ 34 ods. 2 zákona o prokuratúre).

Sťažovateľ namieta, že tak okresná prokuratúra, ako aj krajská prokuratúra a tiež generálna prokuratúra sa pri vybavovaní jeho podaní zhodne opierajú o uznesenie obvodného oddelenia sp. zn. ČVS: ORP-908/ML-HE-2009 z 28. augusta 2009 a nerešpektujú jeho „požiadavky“. Sťažovateľ na tomto základe ústavný súd žiada, aby

„a) Uznesenie OO PZ v M. zo dňa 28. 8. 2009 ČVS: ORP-908/ML-HE-2009,

b) *Uznesenie Okresnej prokuratúry v Humennom zo dňa 23. 11. 2009*
č. 1 Pn 350/09-9 a listy

c) *List Krajskej prokuratúry zo dňa 11. 2. 2010 č. 1 Kn 252/09-7,*

d) *List Generálnej prokuratúry Bratislava zo dňa 31. 3. 2010,*

d) *List GP Bratislava zo dňa 7. 5. 2010“ zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.*

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Aj keď sťažovateľ neoznačil v sťažnosti bližšie základné právo, ktoré malo byť porušené namietanými uzneseniami obvodného oddelenia a okresnej prokuratúry a tiež namietanými prípismi krajskej prokuratúry a generálnej prokuratúry, ústavný súd na základe

obsahu a povahy námietok sťažovateľa konštatoval, že v danom prípade prichádza do úvahy ich preskúmanie z hľadiska možného porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, a preto sťažnosť predbežne prerokoval z tohto hľadiska.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 51 ústavy sa práva uvedeného v čl. 46 ods. 1 ústavy možno domáhať len v medziach zákonov vykonávajúcich ustanovenie tohto článku.

K porušeniu sťažovateľovho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy malo dôjsť uznesením obvodného oddelenia sp. zn. ČVS: ORP-908/ML-HE-2009 z 28. augusta 2009, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 350/09-9 z 23. novembra 2009, prípisom krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 252/09-8 z 11. februára 2010, prípisom generálnej prokuratúry č. k. IV/1 Gn 323/10-4 z 31. marca 2010 a prípisom generálnej prokuratúry č. k. IV/1 Gn 323/10-7 zo 7. mája 2010.

Zo sťažnosti vyplýva, že podstatou námietok sťažovateľa je nespokojnosť s tým, že vo veci jeho trestného oznámenia nezačali príslušné orgány činné v trestnom konaní trestné stíhanie, a to ani po využití všetkých dostupných opravných prostriedkov, resp. právnych prostriedkov nápravy vrátane ďalšieho opakovaného podnetu adresovaného generálnej prokuratúre.

1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením obvodného oddelenia sp. zn. ČVS: ORP 908/ML-HE-2009 z 28. augusta 2009

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ napadol okrem iného označené uznesenie obvodného oddelenia, ktorým bola podľa § 197 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku predmetná vec pre podozrenie z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona

odmietnutá na základe skutočnosti, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ sťažnosť (ako oznamovateľ v zmysle § 197 ods. 3 Trestného poriadku, pozn.), o ktorej rozhodol prokurátor okresnej prokuratúry uznesením č. k. 1 Pn 350/09-9 z 23. novembra 2009.

Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ich ochrane nie je oprávnený rozhodnúť iný orgán verejnej moci.

Sťažovateľ bol oprávnený podať proti namietanému uzneseniu obvodného oddelenia sťažnosť podľa § 197 ods. 3 Trestného poriadku, o ktorej bola oprávnená a aj povinná rozhodnúť okresná prokuratúra. Právomoc okresnej prokuratúry rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľa vylučuje právomoc ústavného súdu. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 350/09-9 z 23. novembra 2009, prípisom krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 252/09-8 z 11. februára 2010 a prípisom generálnej prokuratúry č. k. IV/1 Gn 323/10-4 z 31. marca 2010

Potom, ako sťažovateľ využil právne prostriedky podľa Trestného poriadku, mal možnosť uplatniť aj právne prostriedky nápravy ustanovené zákonom o prokuratúre, t. j. podnet, opakovaný podnet a ďalší opakovaný podnet.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu, alebo opakovaného podnetu (§ 31 ods. 2 a § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným

spôsobom sa takýmto podnetom, resp. opakovaným podnetom zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej podnetu, resp. opakovanému podnetu vyhovel (m. m. napr. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03, III. ÚS 133/06, IV. ÚS 180/09), t. j. za porušenie základného práva na inú právnu ochranu nemožno považovať samo osebe skutočnosť, že prokuratúra podnetu, resp. opakovanému podnetu nevyhoví podľa predstáv jeho pisateľa (napr. I. ÚS 38/02, II. ÚS 358/06, IV. ÚS 28/06 atď.).

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor (§ 53 ods. 1).

Podľa § 34 ods. 1 podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

S prihliadnutím na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že na preskúmanie zákonnosti namietaného uznesenia obvodného oddelenia v spojení s namietaným uznesením okresnej prokuratúry bola na základe podnetu sťažovateľa v súlade s § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre príslušná krajská prokuratúra a na preskúmanie zákonnosti vybavenia podnetu krajskou prokuratúrou v konaní vedenom pod č. k. 1 Kn 252/09-8 bola na základe opakovaného podnetu sťažovateľa v súlade s § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre príslušná generálna prokuratúra. Rovnako tak bola generálna prokuratúra príslušná na základe ďalšieho opakovaného podnetu sťažovateľa v zmysle § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre preskúmať zákonnosť vybavenia jeho opakovaného podnetu. Je teda nepochybné, že pred uplatnením právomoci ústavného súdu vyplývajúcej mu z čl. 127 ústavy tu stále existoval orgán verejnej moci, ktorý bol podľa zákona príslušný preskúmať postup uvedených orgánov prokuratúry.

Aj pri prerokovaní tejto časti sťažnosti ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity. Zmysel a účel tohto princípu je založený na skutočnosti, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04).

V danom prípade mal sťažovateľ vo vzťahu k namietanému uzneseniu okresnej prokuratúry, ako aj k prípisu krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 252/09-8 z 11. februára 2010 a prípisu generálnej prokuratúry č. k. IV/1 Gn 323/10-4 z 31. marca 2010 k dispozícii právne prostriedky nápravy ustanovené zákonom o prokuratúre (podnet, opakovaný podnet a ďalší podnet, resp. opakovaný podnet), a preto v tejto časti ústavný súd jeho sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde z dôvodu neprípustnosti.

3. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy prípisom generálnej prokuratúry č. k. IV/1 Gn 323/10-7 zo 7. mája 2010

Podaním z 27. apríla 2010 adresovaným generálnej prokuratúre sa sťažovateľ domáhal preskúmania predchádzajúceho postupu generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry v jeho veci a v tej súvislosti žiadal, aby „*Nadriadený prokurátor Generálnej prokuratúry v Bratislave v rámci svojej pôsobnosti v zmysle §-31 Z. z. č. 153/2001 o prokuratúre list zo dňa 31. 3. 2010 č. Gn 323/10-4 zrušil a vo veci sám rozhodol. Obdobne aj list Krajskej prokuratúry Prešov zo dňa 11. 2. 2010 č. k. 1 Kn 252/09-7 zrušil a vo veci sám rozhodol...*“.

Aj túto časť sťažnosti ústavný súd predbežne prerokoval z hľadiska možného porušenia základného práva sťažovateľa na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy

prípísom generálnej prokuratúry č. k. IV/1 Gn 323/10-7 zo 7. mája 2010. V označenom prípíse generálnej prokuratúry je okrem iného uvedené:

„V nadväznosti na Vaše písomné podanie z 27. 4. 2010 s prílohami, doručené Generálnej prokuratúre SR dňa 29. 4. 2010, Vám oznamujem, že predmetné podanie bolo posúdené ako ďalší opakovaný podnet a vzhľadom k tomu, že v porovnaní s Vaším predchádzajúcim podnetom z 18. 2. 2010 neobsahuje žiadne nové skutočnosti, nevznikol dôvod na prijatie ďalších opatrení.

Generálna prokuratúra SR zotráva na svojom stanovisku obsiahnutom v upovedomení o vybavení opakovaného podnetu sp. zn. IV/1 Gn 323/10-4 z 31. 3. 2010.“

V prípíse generálnej prokuratúry č. k. IV/1 Gn 323/10-4 z 31. marca 2010, na ktorý generálna prokuratúra poukazuje, prokurátor generálnej prokuratúry uviedol, že opakovaný podnet nie je dôvodný z tých dôvodov, na ktoré poukázalo obvodné oddelenie v uznesení sp. zn. ORP-908/ML-HE-09 z 28. augusta 2009 a ktorého závery si osvojil aj prokurátor okresnej prokuratúry v prípíse sp. zn. 1 Pn 350/09 z 23. novembra 2009. Rovnako sa prokurátor generálnej prokuratúry pri vybavovaní opakovaného podnetu sťažovateľa zaoberal aj prípísom krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 252/09-7 z 11. februára 2010 a postup krajskej prokuratúry vyhodnotil ako vecne správny. V prípíse č. k. IV/1 Gn 323/10-4 z 31. marca 2010 prokurátor generálnej prokuratúry okrem iného uviedol, že „... *neboli zistené žiadne skutočnosti o vzniku majetkovej ujmy, ako zákonného znaku trestného činu, v súvislosti s hlasovaním a uznaním valného zhromaždenia podielnikov PS – Urbariátu C. a spol. R. dňa 16. 5. 2009*“, čo aj podľa názoru ústavného súdu opodstatňuje záver o nedôvodnosti opakovaného podnetu a jeho odložení.

Po preskúmaní spisovej dokumentácie ústavný súd konštatoval, že generálna prokuratúra pri vybavovaní ďalšieho opakovaného podnetu sťažovateľa postupovala v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o prokuratúre, keďže v jeho podaní z 29. apríla 2010 sa nenachádzali nové skutočnosti. Je nepochybné, že generálna prokuratúra sa týmto podaním sťažovateľa riadne zaoberala, pričom svoj názor formulovala v namietanom prípíse č. k. IV/1 Gn 323/10-7 zo 7. mája 2010. To, že po posúdení všetkých okolností prípadu dospela k inému záveru, a tým sa odchýlila od očakávaní a predstáv

sťažovateľa, ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že podľa platných právnych predpisov nemá ten, kto podal trestné oznámenie (ďalej len „oznamovateľ“), zákonom garantované právo (nárok) na to, aby na základe jeho trestného oznámenia bolo začaté trestné stíhanie. Z § 197 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že ak príslušný orgán činný v trestnom konaní dôjde k záveru, že v predmetnej veci nie je dôvod na začatie trestného stíhania, predmetnú vec uznesením a) odovzdá príslušnému orgánu na prejednanie priestupku alebo iného správneho deliktu, b) odovzdá inému orgánu na disciplinárne konanie, c) odloží, ak je trestné stíhanie neprípustné alebo ak zanikla trestnosť činu, alebo d) odmietne (§ 197 ods. 1 Trestného poriadku). Oznamovateľ (v danom prípade sťažovateľ) má právo na to, aby mu uznesenie podľa § 197 ods. 1 Trestného poriadku bolo doručené a tiež právo na podanie sťažnosti proti nemu (§ 197 ods. 2 Trestného poriadku). Ústavný súd v naznačenom kontexte poukazuje aj na svoju ustálenú judikatúru (IV. ÚS 55/09, IV. ÚS 180/09), podľa ktorej vymedzenie trestného činu, stíhanie páchatel'a a jeho potrestanie je vecou vzťahu medzi štátom a páchatel'om trestného činu. Štát prostredníctvom svojich orgánov rozhoduje podľa pravidiel trestného konania o tom, či bol trestný čin spáchaný a kto ho spáchal. Účelom tohto procesu je prioritne osvedčenie tohto vzťahu medzi páchatel'om a štátom a ochrana celospoločenských hodnôt, a nie bezprostredná ochrana individuálnych subjektívnych hmotných práv oznamovateľa trestného činu.

Potom, ako sťažovateľ využil právne prostriedky podľa Trestného poriadku, mal možnosť uplatniť aj právne prostriedky ustanovené zákonom o prokuratúre, t. j. podnet, opakovaný podnet a ďalší opakovaný podnet, čo aj urobil.

Zákonnou povinnosťou generálnej prokuratúry bolo na ďalší opakovaný podnet sťažovateľa primeraným spôsobom a v zákonom ustanovenej lehote reagovať. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že túto povinnosť si generálna prokuratúra splnila. Po preskúmaní príslušnej spisovej dokumentácie v namietanom prípade dospela k záveru, že sťažovateľ v ďalšom opakovanom podnete neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by zakladali

dôvod na prijatie ďalších opatrení, a preto zotrvala na svojom stanovisku obsiahnutom v prípise č. k. IV/1 Gn 323/10-4 z 31. marca 2010. Skutočnosť, že generálna prokuratúra nepostupovala v súlade s predstavami sťažovateľa, nemôže zakladať porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ani žiadneho iného práva garantovaného ústavou. Na tom nemení nič ani skutočnosť, že v namietanom prípise sa nenachádza konkrétny rozbor sťažovateľových námietok, keďže prokurátor generálnej prokuratúry dospel k záveru o neodôvodnenosti ďalšieho opakovaného podnetu sťažovateľa a poukázal pritom na prípis č. k. IV/1 Gn 323/10-4 z 31. marca 2010, v ktorom sa prokurátor generálnej prokuratúry už vyjadril k predchádzajúcim rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní vo veci sťažovateľa, s ktorými sa plne stotožnil a v podrobnostiach na nich poukázal.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06, III. ÚS 198/07).

Na základe dosiaľ uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že namietaným prípisom generálnej prokuratúry nemohlo dôjsť k porušeniu žiadneho z ústavou garantovaných práv sťažovateľa, a preto jeho sťažnosť po predbežnom prerokovaní v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa jeho ďalšími požiadavkami na rozhodnutie ústavného súdu, ako aj vyzývať ho na odstránenie nedostatkov jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2010